

ACC. N:R. 4839

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Nils Bengtsson
Härad: Luggude Adress: Lunneberga
Socken: ^{Norra} Södra Vram Berättat av: Alfred Gustafsson
Uppteckningsår: 1936 Född år i Södra Vram

Uppteckningen rör

Silverbägaren i Södra Vram. sid. 1-2
Kvinnan, som blev avrättad. sid. 3-4.

Skriv endast på denna sida!

6 sid.

4839

Silverbägaren I Södra Vram.

I Södra Vram på en gård, som äges av Alfred Gustafsson finns en silverbägare med följande inskrift.

Gifven af Konungen

År 1816

åt

Hustru Boël Bengtsdotter

i Södra Wramb

för lycklig åtgärd

at bota benbrott

och andra utvärtes

åkommor.

Vikten utgör 7 hg. och ~~rum~~ ^{rymden} 2 l. Den är invändigt förgylld. Vid överlämnandet, som ägde rum i Norra Vrams kyrka, åtföljdes ^{den} av 807st. å pergament präntade tacksamhetskrivelser, vilka nu icke längre finnas i behåll. Två döttrar till Boel Bengtsdotter fortsatte hennes verksamhet. Och särskilt den ena av dem, som allmänt gick under namnet av "Doktorinnan från Frillestad" blev mycket känd för sin stora skicklighet att laga benbrott o. dyl. Folk talade om att "doktorinnan" en gång fick en förfrågan från Kungl. Patr. Sällskapet om vad hon önskade som belöning för sitt

4839

arbete. Hon bad att få penningar, vilka hon skulle ge sina fattiga patienter. "Doktorinnan" var farmor till den i våra dagar i vida kretsar kände benbrottsspecialisten Lundkvist i Vallåkra och hans syster den s.k. Legekvingan i Stubbaröd, Stenestads sn.

Alfred Gustafsson är också på långt håll ättling av Boel Bengtsdotter, men han har icke ärvt något av hennes läkarebegåvning. Bägaren skall stanna kvar på gården så länge någon av släkten innehar den.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

4839

Kvinnan, som blev avrättad.

Här var en man här i Norra Vram , som hette Hertin. Han var bror till Kage-Ingrien. Hon brukade gå omkring och sälja kakor. Hon hade en korg med liksom två avdelningar, i den ena hade hon kakor och i den andra brukade hon samla upp hästgödsel, som hon fann på vägen. Men folk köpte alltid kakor av henne för att di var rädda för henne, di trodde hon kunde trolla. En gång var hon inne till smedens, och så var där en av smedpojckarna och pissade i hennes träskor, för di stod i förstugan. Och sen fick fick pojken urinstämma, och det gick inte över, förän han hade bett Ingrid om förlåtelse. En gång kom hon till ett ställe och frun satt och vävde. Och hon ville inte köpa några kakor av henne. Men sen gick det inte bra med väven, trådarna sletos. En annan gång kom hon till ett ställe och frun satt och kärnade och där ville inte bli smör i kärnan. Och Ingrid sa bara: "La me fau tjarrnan", o hon horra na borra tolltra tag, o sin bläi dar smör i tjarrnan. Hon kunde inte dö utan att man måste sätta fyr med hyvelstickor under hennes säng för att hon skuläe kunna dö. Hertins och Kage-ingriens farfars mor blev avrättad ~~så~~ Det var på Björnekulla klint. Hon blev halshuggen. Hon bad skarprättaren att få se yxan i eggen, men det fick hon inte, för skarprättaren hade

4839

huggit fel första gången. Han såg tre huvud. Men så var där någon, som sade till honom att han skulle hugga på det mittorsta. Och då gick det. Och när huvudet rulla utefter marken, så sa tungan i munnen "de hade jä allri ppprrrrrott".

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

ACC. N.R. 4839

Landskap: Skåne Upptecknat av: Nils Bengtsson
Härad: Luggude Adress: Hunneberga
Socken: Södra Vram Berättat av: Johanna Fors
Uppteckningsår: 1936 Född år 1858 i Norra Vram.

Uppteckningen rör

Figan, som hörde näckasången. sid., 5

Min syster, som såg en tönnesäck fara över vägen. sid. 6

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4839

Pigan, som hörde näckasången.

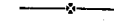
Vi hade en piga, som hörde näckasången. Det var vid Varaleds-
stock. Hon blev konstig och började dansa. Hon tyckte, att där
var någon och spelade. Men det gick över igen.

Sk.
Ruggare M
S. Vram
1936

App. Nils Bengtson
Stromberga
Bor. Alf Gustafson
S. Vram

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

4839.

Min syster, som såg en tönnesäck fara över vägen.

Min syster var ute och åkte med sin man. Di körde rätt fort. Så rätt som det var så skrek min syster till. Hon såg, att där flög liksom en tönnesäck över vägen. Hon blev väldigt rädd och sa till sin man att di skulle stanna, men han såg ingenting, så di fortsatte.

Min syster hon såg alltid mycket. En gång såg hon bäckermannen. Han hade sin lykta på huvudet.

Och en gång, det var på kvällen, så såg hon en man utan huvud. Det var en lång svartklädd man.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2